

en Forhandling under de Omstændigheder var bleven fortsat. Jeg har fundet denne Opfattelse bestyret ved de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), der var Ordfører i Gaar, idet han udtalte, at saafremt den Fremgangsmaade var bleven fulgt, var det hans Opfattelse, at Forhandlingerne vare blevne fortsatte. Nu er den ikke fulgt, og Brændevinsskatten er forkastet. Men der er jo noget i, hvad det ærede Medlem for 7de Kreds en Gang sagde til os — jeg citerede det for Resten før — at dersom man til syvende og sidst kunde blive enig dernede om en mindre Brændevinsskat, kunde en saadan laves i et Øjeblik, selv om ikke Forslag forelaa; man kunde sætte nogle Spiritusposter paa Toldloven, det kunde meget godt ordnes paa den Maade. Da jeg nu ikke er overbevist om, at der ikke vilde kunne faas Flertal i Folketinget for en meget moderat Forhøjelse af Brændevinsskatten, dersom man dermed i det væsentlige kunde faa gennemført Folketingets Toldlov og de andre Skattelove, kunde jeg meget ønske, at det Forsøg var blevet gjort — jeg kan altsaa ikke være med til at stemme for Dagsordenen, jeg maa stemme med det ærede Medlem for 7de Kreds — hvis han tillader det. I Gaar syntes han at være noget misfornøjet med, at vi stemte ligesom han. Det ærede Medlem, som ellers har været forholdsvis fredelig, sluttede i Gaar med et meget stærkt Angreb paa den Gruppe, hvortil jeg hører, fordi vi havde den Skik at falde over ham og hans Meningsfæller, hver Gang de vare i en vanskelig Situation, eller der var en særlig Løjlighed til at komme ud over dem. Jeg tilstaar, at denne Erkendelse overrasker mig noget. Jeg har ikke troet, at det ærede Medlem havde en Følelse af, at han og hans Meningsfæller befinde sig for Øjeblikket i en vanskelig Situation; jeg troede, han mente, det var en saadan særlig god Situation. Na! men jeg skal ikke benægte, at den kan være lidt vanskelig. Men hvad vor Stilling angaar, vil jeg sige, at vi følge Overbevisningen om det, som vi mene er det rette i det givne Tilfælde. Det glæder os, naar den kan falde sammen med det ærede Medlems Standpunkt, men naar det ærede Medlem og hans Parti gør alt for store Bugter, ville vi have Lov til at gaa vore egne Veje.

H. Chr. Hansen: Da Toldlovforslaget sidst forelaa til Behandling i Landstinget, stemte jeg imod Forslagets Vedtagelse

først og fremmest paa Grund af Sammenkoblingsparagraffen, men dernæst ogsaa, fordi jeg fandt det uantageligt ifølge sit Indhold. Jeg agter i Dag at stemme mod Dagsordenen, da Sammenkoblingsparagraffen nu er slettet, da Indholdet forekommer mig at være en Del bedre, og endelig, da jeg kan være med til — hvis jeg turde bruge den fine Betegnelse, som den ærede Ordfører brugte — en i sig selv hvilende Toldlov. Det vil med andre Ord sige: jeg vil være med til en Overenskomst om en Toldlov der dækker sig selv, altsaa en Forlængelse af den nugældende Toldlov. En saadan Overenskomst kunde føre til en Nedgang af nogle faa Mill. Kr. og en Retelse af de største Urimeligheder i den nugældende Toldlov. Min ærede Kollega fra Udvalget, den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kreds (J. Pedersen), og vist en Del flere andre af dette Forslags egentlige Fædre, der nu i Almindelighed føre Titlen af demokratiske Frihandelsmænd, ville sikkert paastaa, at dette er et meget stort Afslag paa det, man hidtil har krævet fra denne Side. Jeg tror slet ikke, det er Tilfældet, det er næppe stort andet, der hidtil er krævet fra det andet Tings Side. Hvad Sagens finansielle Side angaar, har det andet Ting jo gentagende, baade gennem sine Betænkninger og ved sine Ordførere, forsikret, at det var villigt til at give Kompensation for den allerstørste Del af Indtægtsnedgangen. Og baade det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) have her jo atter og atter gentaget denne Forsikring paa Folketingets Vegne. Det er den eneste lille finansielle Fugl, Folketingets Forslag nogen Sinde har haft i Haanden her op til os, og den er ikke en Smule større end den finansielle Fugl, som sandsynligvis senere kunde indfanges ved en saadan Overenskomst. Folketingets tidligere Forslag har ganske vist peget paa en meget større finansiell Fugl, men den har altid været oppe paa Taget, og al Jagt efter den har hidtil vist sig at være frugtesløs. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at lade denne være uden for Opgørelsen og foreløbig være uden for Betragtningen. Det er ogsaa det, Folketinget har sagt i sin Betænkning paa første Side og gennem sin Ordfører. Jeg tror derfor, at i finansiell Henseende er der ikke i dette Standpunkt noget stort Afslag paa, hvad man hidtil har krævet.

Vende vi os dernæst til Beskyttelses-satserne, vil det sikkert vise sig ved nær-